

«Ερχόμενος ο Κύριος προς το εκούσιον Πάθος».

του π. Αντωνίου Χρήστου.*

Αγαπητοί Αναγνώστες με τη χάρη Του Θεού ολοκληρώσαμε την Μεγάλη Τεσσαρακοστή και φτάσαμε αισίως σε άλλη μια Μεγάλη Εβδομάδα. Λέγεται «Μεγάλη» όχι φυσικά ότι έχει περισσότερες μέρες ή ώρες από τις υπόλοιπες εβδομάδες του χρόνου, αλλά γιατί στη συγκεκριμένη και μοναδική εβδομάδα εορτάζουμε όλα αυτά τα κοσμοσωτήρια γεγονότα, τα Αγίων παθών του Κυρίου μας αλλά και της ενδόξου Αναστάσεως Του. Στο σημερινό άρθρο μας θα επικεντρωθούμε σε αυτό που τονίζει συχνά μέσα η υμνολογία αλλά και η θεολογία της Εκκλησίας μας. Ότι ο Κύριος πήγε με την θέλησή του και έπαθε για εμάς ακόμη και στον θάνατο. Ας ξεκινήσουμε ...

Ένας ύμνος της Μεγάλης Εβδομάδος (Όρθρος Μεγάλης Δευτέρας, στιχηρό των Αίνων, ήχος α΄) λέει χαρακτηριστικά : «Έρχομενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον Πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ». Δηλαδή σε μετάφραση : «Ενώ ο Κύριος βάδιζε προς το Πάθος, το οποίον θα υφίστατο με την θέλησή Του, ἔλεγε καθ' ὁδὸν στους αποστόλους: Πάμε να ανέβουμε στα Ιεροσόλυμα και ο Υιὸς του ἀνθρώπου θα παραδοθεῖ (σ' εκείνους που θα τον θανατώσουν), ὅπως ἔχει γραφεί γι' Αὐτόν (στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης). Αυτό που υπογραμμίζεται και ἔχει το κεντρικό σημείο εἶναι αὐτό το «ἐκούσιον» δηλαδή με τη «θέλησή Του». Ἐχει μεγάλη σημασία και βαρύτητα να το κατανοήσουμε αὐτό.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ὅτι ο Χριστὸς εἶναι τέλειος Θεὸς και τέλειος ἄνθρωπος ενωμένες και οι δύο φύσεις στην υπόσταση του Χριστοῦ χωρίς ὁμως να συγχέονται μεταξύ τους. Επομένως ο Χριστὸς παθαίνει ως θνητὸς ἀλλὰ ως Θεὸς μπορούσε να μη πάθει τίποτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τα οποία υπέστη. Ὅμως τα υπέστη, ἔχυσε το τίμιο αἷμα του πάνω στο Σταυρὸ και αὐτὸ εἶναι η ἀπαρχὴ της σωτηρίας του ἀνθρωπίνου γένους. Εἶναι χαρακτηριστικά ὅσα εἶπε ο Χριστὸς την στιγμή της συλλήψεως Του στο Ὅρος των Ελεών ὅταν ο Ἀπόστολος Πέτρος ἔβγαλε το μαχαίρι του και ἔκοψε το αὐτί του Μάλχου του δούλου του Ἀρχιερέα. Του εἶπε να βάλει το μαχαίρι στη θέση του και ὅτι αν ἤθελε να γλυτώσει θα ἔλεγε στον Πατέρα να του στείλει λεγεῶνες Ἀγγέλων! Ὅμως δεν ἤρθε να ζήσει αἰώνια στη γη (αν και θα μπορούσε) ἀλλὰ ἤρθε να γίνει «πρωτότοκος των νεκρῶν» και η «ἀπαρχὴ της σωτηρίας ὅλου του ἀνθρωπίνου γένους». Αὐτὴ εἶναι η διαφορά του Χριστοῦ με εμᾶς τους κοινούς ἀνθρώπους, θα μπορούσε να μη πάθει και ὁμως πηγαίνει με την θέλησή και παθαίνει, ἐνῶ εμεῖς μας αξίζει να πάθουμε τα χειρότερα και ὅλο προσπαθούμε να κρυφτούμε για να ἀποφύγουμε ἢ να ἀποθέσουμε τα δικά μας σε ἄλλους!

Το τι οφείλουμε να πράξουμε εμεῖς οι πιστοὶ ἄνθρωποι μας το λέει ο ἴδιος ὕμνος παρακάτω: «Δεῦτε οὖν και ημεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ και συσταυρωθῶμεν και νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν ταις του βίου ηδοναῖς, ἵνα και συζήσωμεν αὐτῷ, και ακούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς την ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ δια το παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα υμῶν και Θεόν μου και Θεόν υμῶν, και

συνανυψώ υμάς εις την άνω Ιερουσαλήμ, εν τη Βασιλεία των ουρανών. Δηλαδή σε μετάφραση: «Εμπρός λοιπόν και εμείς, αφού καθαρίσουμε τις διάνοιές μας (από κάθε κακή σκέψη), ας βαδίσουμε μαζί με Αυτόν και ας σταυρωθούμε μαζί Του και χάρις Αυτού ας νεκρώσουμε τον εαυτόν μας από τις ηδονές του βίου, δια να ζήσουμε αιωνίως μαζί με Αυτόν και να Τον ακούσουμε να λέει(μετά την Ανάστασή Του): Δεν αναβαίνω πλέον στην επίγειο Ιερουσαλήμ δια να υποστώ θυσία, αλλ' αναβαίνω στον ουράνιο Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεό μου (ως άνθρωπος) και Θεό σας και ανυψώνω μαζί μου και σάς στην Άνω Ιερουσαλήμ, η οποία ευρίσκεται εν τη Βασιλεία των Ουρανών). Νομίζουμε δεν χρειάζονται περισσότερες αναλύσεις για την μεγάλη φιλανθρωπία Του Θεού μας αλλά και για την ευεργετική σωτηρία που μας χάρισε με το σχέδιο της Θείας Οικονομίας σε όλο το ανθρώπινο γένος. Ας τα ζήσουμε και εμείς από κοντά λειτουργικώς στους Ναούς μας. **Αμήν!**

***Ο π. [Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.**